

Bókmentirnar

aftur uppi

Dimmalætting skrivaði eitt sindur síðani grein um føroyskar bókmentir. Tað er áhugavert, at bløð fara frá tí meira vanligu og ofta úrsilitleysa tjakinum um politikkinn og triva í onnur meira mentunarlígg evni. Men sum eitt fruktbart grundarlag at taka upp orðaskiftið um virði bókmenta okkara, var greinin ikki nýtandi. Hon var ósaklig og einoygd og var á ongan hátt ein væl meinandi roynd at virðismeta tað, sum er skrivað á føroyskum. Skal ein siga satt og vera barsagdur, so var greinin skrivað í úrtíð og í illsinni við aðrari ættan enn at eggja skrivngar-gávurnar hjá Føroyingum fram.

Johan Kallsøi tók til, at grugg mundi enn liggja á botninum hjá Dimmalætting, og tað kunna vit taka undir við honum. Ofta má ein hugsa, at har er nógv grugg, og varð rørt í, mundi almikið komið upp av botninum.

Nú er blaðið aftur frammí og handfer tey aftursvør, sum elvdust av áðurnevndu grein.

Vit triva eisini eitt sindur í greinina, men vit analyseraðu als ikki dygdina av føroyskum bókmentum, so vit gjördu ikki royndir at »hestride« ella at »forklare Berettigelsen af den fremførte Kritik«. Sum onnur bløð funnst vit at, at tað var Dimmalætting ið fór soleiðis í óðum verkum í oddagrein at skriva um føroyskar bókmentir, og vit ávístu, at trot uppá føroyskan lestur kundi ikki vera orsökini til, at so nógvur vana-figur lestur flóddi inn yvir landið, og samstundis hildu vit, at eitt so stórt og víðafarandi blað sum Dimmalætting, ið alla sína tíð hevur sett seg fram sum verja fyri tann táttin, sum bindur okkum at Danmark, kundi her havt eina týðningarmikla uppgávu at rökja og leiðbeint tann lestrahug, sum hon netupp tassar um.

Seinri fluttu vit eisini fram eitt lítið søguligt yvirlið, hvussu líkindini hjá føroyskum bókmentum hövdu verið.

Men tá ið hetta aftur verður havt á lofti um dygdina av føroyskum bókmentum, fara vit at loyva okkum at halda, at tað munnu ikki vera grundir til at falla til kniggja fyri Dimmalætting sum bókmentaligan dómara. Sum nevnt er fyrr, hevur blaðið einki gjørt av at skriva

um slik evni, og um onkuntið eitt bókaummæli hevur staðið har, ella bókmentir eru tiknar til umrøðu, hava eingi sjónlig tekin verið til at mikið bókmentaskil stendur aftanfryi.

Blaðið hevur eisini mótsagt sær sjálvum og lastað tað, sum tað fyrr rósti. Tað gav at byta, at beint nú føroyskar bókmentir vórðu »tveittar í køstin«, hevði blaðið rósandi orð um H. A. Djurhuus og metti báðar beiggjarnar saman við Ibsen og Bjørnson!

Viðvikjandi tí vakra ynskinum um, at henda bókmentaafinng má elva umboðsmönnum fyri føroyskar bókmentir at spýta í lógvarnar og skapa nakað, sum kundi gjørt atfinningini til skammar, halda vit væl bera til at snúva hetta ynskið til Dimmalættingar, til hövudsbladsliðan sjálvan. Georg Lindenskov-Samuelsen. Sum kunnugt hevur hann roynt seg sum skald og givið út yrkingasavn, eins og hann eisini hevur skrivað einstakar stuttsögur.

At enda er at siga, at gleðistekin er, at hin »føroyski fronturin« heldur. Hevði hann, hóast alt, ikki verið, mundi lítið verið at vermt seg við — heldur ikki hjá teimum, sum tverri alla ævina hava roynt av øllum alvi at fáa hann at falla.

Frú Elisebeth Øster

Elisebeth Øster, f. Joensen, úr Gerðum í Klakksvik, náddi teim 85 (f. 13. okt. 1867) ein aldur, ið fáum er lagað at náa her á foldum.

Men frú Øster hevði eisini óvanlig lívsevni.

Kann verða sagt um nakra menniskju, at hon brúkti evni og gávu sínar væl, kann tað verða sagt um hana.

Hon var líkamssterk og andaliga væl gávað. Nú hon er farin, hevur hon við einum longum arbeidssamum lívi sett sær eitt hitt vakrasta minnismerki eftir seg millum kenningar og vinir sínar.

Minni um trúskap og eitt ósvikligt rættisni og heitt

Vil

Seyðavil verða keypt til lægsta pris.

I.S. FØROYA VILREINSARI
Tlf. 583

Seyðaskinn.

Vit garva skinn. Vit keypa skinn. Styðjið føroyskt virki.

SKINNVIRKI
tlf. 583.

hjartalag fyri tí góða — og fyri teim sjúku og treingjandi.

Mær untist at læra frú Øster og mann hennara Adrian Øster at kenna betri enn nakar annar.

Óg tað er við gleði og takksemi, at eg minnst aftur á hetta edilingapar.

Eitt edilingapar vóru tey bæði. Mær hava tey unnað tað besta og gjørt so væl imóti at eg aldri so leingi hjarta mitt er flótt vil gloyma teimum tað, men altíð minnst við takksemi og bestu vinarkenslum.

Frú Øster kanska sýntist nakað bösín og nakað hersögð hjá fremmandum menniskjum, ið annars einki kendu til hana. Men eg vildi ynskt, at tað eydnadist landi okkara í framtíðini at hýsa menniskjum av so sterku karakterstoypi og við so heitum hjarta sum fanst hjá henni, tí tá var fólk og land okkara væl farið.

Friður og signing lýsi yvir minni hennara.

í Havn, tann 3/12 1948.

P. M. Dam

Farmeting

Trolarin »Miðafelli« hevur fingið tingsins veð fyri einum láni uppá 100.000 kr. til klassingar. Hann hevur einki lán frá tingi ella Vinnulánsgrunni framanundan.

Vinnulánsgrunnurin skal umsita hetta lánið.

At taka uppáftur eftir

Tá ið okkurt verður uppáftur tikið nú á døgum, verður tað nýtt sum kastivápn eftir mótstøðumanni. Skrivar ein okkurt, so verða brot tikið úr tí, brotini verða nýtt, sum best ber til, og soleiðis, at tey broyta heildina av greinini.

Henda atburð hevði »14. sept.« síðsta tórsmdag, tá ið teir tóku uppáftur eitthvørt, ið »Socialurinn« skuldi hava skrivað. Tað kann geva ein sorsaka, men dámligt vápn er tað ikki. Dulnevnissíðurin og hesin síðurin kunna fáa sama navn.

Læknaval.

Teir limir av sjúkrakassanum í Havn, ið ætla at skifta lækna frá 1. januar 1949, mugu siga frá á skrivstovuni (tlf. 599) áðrenn leygardagin 18. des. kl. 2.

Teir limir, ið inn eru komnir í ár og sum ikki hava valt lækna, mugu gera tað nú ella í seinasta lagi 18. des.

Havn, 25. nov. 1948.

Formaðurin.

Føroya Sjóvátrygging

Skip - motorbátar
útróðrabátar - vørur
verða tryggjað

LÝSING

Hjálpargrunnurin fyri arbeidsfórar fiskimenn.

Umsóknir um studning í ár verða at skrivað á blankettir, sum eru at fáa hjá kommunustýrinum og verða at innsenda gjøgnum avvarðandi lækna til löftingskrivstovuna innan 8. desember í ár.

STJÓRNIN.

Færøsk Margarine

VITA No 1

Vitaminiseret

Færøsk Produkt.

Fint Produkt.

FORSIKRINGSAKTIESELSKABET NYE DANSKE AF 1864

Áðalumboð fyri LÍVSTRYGGIN í Føroyum:
PETER S. HANSEN, bankabókhaldari, Tórshavn.

Frá 1. desember 1948 eisini umboðað av fyrrverandi umboðsmönnum fyri lívsförsäkringsaktiebolaget THULE:

PETER NOLSÖE, keypm., PETER NOLSÖE, jun., keypm.,
NAP. NOLSÖE, keypm., Vági.

Gjosa Grön

MERGJAR